

פְּרֻשֵׁת עֵינֵן חֲמַד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכולנת עין חמד - אגודת ציון

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולהצלחת רחל ברכה בת פדילה דליה וב"ב

אַחֲרֵי מוֹת-קְדָשִׁים- תּוֹכְחָה וְלִמּוּד זְכוּת

"כְּתַנֶּת בַּד קֹדֶשׁ יִלְבָּשׁ" (ויקרא טז, ד)

בעבודת הכהן הגדול, באותו זמן לובש הכהן הגדול את בגדי הזהב שלו, שיראה העם ויזכור, אשר הקציף את ה' בחורב.

כל זאת כאשר הכהן הגדול היה בחוץ, בעבודות שמחוץ לקדש הקדשים. לא כן כאשר נכנס אל הקודש פנימה. בשעה זו התבודד עם קונו וכל זר לא היה עמו. אסור היה, שמאן דהו ישהה בשעה זו אפילו בהיכל כפי שנאמר: "וְכָל אָדָם לֹא יִהְיֶה בְּאֵהָל מוֹעֵד בָּבֹאוּ לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ עַד צֵאתוֹ" (ויקרא טז, ז). בשעה זו התפלל הכהן הגדול על עם ישראל, ואין איש שומע. כאן לא היה מקום לתוכחה ועל הכהן הגדול הוטלה חובת לימוד זכות, כדי לחפות ולכסות על עוונות בני ישראל. **זה הזמן לסנגר ולראות בטובתו של עם ישראל, ולכן גם נכנס הכהן בבגדי לבן.**

כך גם הייתה עבודתו של אבי האומה היהודית, אברהם אבינו. בתורה נאמר באריכות משא ומתן, שניהל אברהם עם הקב"ה קודם מהפכת סדום ועמורה, אף שעמדתם הייתה מנוגדת מזו של אברהם שהם היו אנשים רעים אכזרים וקשי לב, אין ספק, שאברהם סלד ותיעב את מעשיהם ואת עולמם ולימד את תלמידיו להתרחק מהם, אף על פי כן ששמע, כי סדום נהפכת, עמד ללמד זכות וסנגוריה עליהם.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי

רב ק"ק "עין חמד"- מבשרת ציון

פירש רש"י: "מגיד שאינו משמש לפנים בשמונה בגדי, שהוא משמש בהם בחוץ, שיש בהם זהב, לפי שאין קטגור נעשה סנגור, אלא בארבעה, ככהן הדיוט, וכולן של בוץ"

והשאלה נשאלת: מה נשתנה עבודת חוץ מעבודת פנים? מדוע בעבודה, שבעזרה אין לנו לחשוש מפני קטגור, נעשה סנגור?

מבארים בעלי המוסר, שיש הבדל וחילוק, כאשר אתה מוכיח יחיד או ציבור, כפי אנו קוראים "הוֹכַח תּוֹכִיחַ אֶת עַמִּיתְךָ" (ויקרא יט, יז) או אז עליו לדבר בלשון ברורה, ללא התחמקות וללא ניסיון לחפות על הדברים. לא כן, כאשר הוא מתפלל אל הקב"ה, אז עליו לנסות למצוא "לימוד זכות" לעוונותיהם ולמצוא תירוצים ואמתלאות לדברים לא כשרים, שנעשו. שאז חובה למצוא זכויות ולדבר אך טוב על עם ישראל. כלומר, **התוכחה פונה לעם ישראל, או ליחיד, ואילו לימוד הזכות פונה אל הקב"ה.**

ביטוי לחלוקה זו אנו מוצאים דרך רמז בעבודת יום הכיפורים. את העבודה שבחוץ עושה הכהן בבגדי זהב. שכן אדרבה יראו הכהנים, הלויים והישראלים הרבים הממלאים את חצר העזרה בעבודת הכהן הגדול ויתנו את ליבם לתקופה של עגל הזהב, התלויה בעברו של עם ישראל. שעה זו היא השעה הכשרה לכך, שכן העזרה מלאה אז בהמון אדם רוגש שבא לראות

העלון מוקדש להצלחת

יצחק אריאל בן טובה ארז מזרחי וב"ב חגי פרזול וב"ב ימיש כדורי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב נטלי בת יונת יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה עינת בת רחל ברכה אמנון בן מזל- פרנסה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק דדש שגית בת רותי שמואל אימן בן אסתר זרי ציון ומאיר אברהם וב"מ גלית בת מסודי עובדיה בן נעימה אליהו ישי בן ז'ילה גילה נעם יצחק בן רחל ברכה

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר רותי בת סימי אילן בן ג'ולייט סיון בת אסתר חגית בת ז'ילה תמר בת דליה נימה בת נאוה רינה בת רחל פנינה בת עליזה יהודה חי בן עליזה

זרע קודש בר קיימא

נועה בת ברכה אליהו מזרי בן ימנה אילנה בת רוחמה אורטל זינה בת אירית שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר

רפואה שלמה

הראשלי"צ הרה"ג עובדיה יוסף בן גורג'יה הרה"ג יעקב חי בן מרגלית שליט"א הרה"ג יוסף שלום אלישיב בן חיה מושא הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מדרכי ניזרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה שירה שילית בת אורלי יצחק בן לורה לאה ז'ילה גילה בת אקבאל- בריאות ואריכות ימים אסתר בת סוליקה סימי בת סוליקה מזל בת חנה אורן בן אסתר ברכה בת עכה- בריאות ואריכות ימים יהודה בן טעירה עינת בת רחל ברכה נעם יצחק בן רחל ברכה דב בן מזל אקבאל בת נושפארין חנה בת הדסה יפה בת שפיהא יפה בת שרה - הצלחה תמר פורטונה בת מיסה רפאל משה בן רחל יעקב בן שרה מונאבאר אורה בת גוהר רחל בת זוהרה איריס אהובה בת שרה אליהו בן גוהר פנינה ומירה בת מונאבאר- נחת מכל יוצאי חלציהם מוריה בת רחל ברכה שלו בן מזל פחימה יהודה אריה בן רחל ברכה נחום בן כיריה דולב בן איריס אהובה - רפואת הנפש נעמי בת רחל כל עם ישראל

28/04/2012 ו' אייר תשע"ב

פרשת אחרי-קדושים
הפטרה: (ט) "ויהי דבר ה' - יחזקאל כ' (א) הלא כבני כשיים- עמוס ט' טו-טז

ר"ת	יציאה	כניסה	י"ם
20:44	19:55	18:37	
20:41	19:59	18:56	ת"א
20:44	19:59	18:48	חיפה
20:42	19:57	18:57	ב"ש

העלון מוקדש לעילוי נשמת כזלה בת אסנת ע"ה	רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר ולשמעון בן שמחה	זק"ש, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאלהיו ניזרי בן ימנה
--	---	---

שואל ומשיב בהלכה – אכילת בשר וחלב

שאלה: ?

מהו טעם המתנה בין אכילת בשר לחלב? וכמה זמן יש להמתין בין מאכלי בשר לחלב?

תשובה: !

להלן סיכום ההלכה מפי הרה"ג אליהו חיים פנחסו שליט"א (מספרו 'חיים כהלכה' שיצא בעז"ה בקרוב):

פתיחת דלת של כלי שמלאכתו לאיסור, כגון תנור אפייה לאחסן עוגות או מייבש כביסה שנשארו בגדים מערב שבת כאשר הם כבוים- מותר, באופן שלא נדלקת נורה או נכבית בפתיחתה. **מקורות:** כיוון שהוא כלי שמלאכתו לאיסור מותר לצורך גופו או מקומו, וכאן הוא צריך את מקומה של הדלת להכניס ידו לשם. כ"כ הגר"נ קרליץ בספר חוט שני (פמ"ו), ובספר שמירת שבת כהלכתה (פ"כ הלכה עו). שו"ת אור לציון ח"ב (פכ"ו).

מכונת מותר מן הדין לפותחה כדי להוציא ממנה איזה דבר באופן שלא נדלקת נורה ולא נעשית פעולה חשמלית מחמת הפתיחה. ומכל מקום לא יעשה כן אלא במקום צורך הרבה מפני העוברים ושבים. **מקורות:** ראה בספר חוט שני (פרק נז). וכן העלה הראש"ל בספרו הליכות עולם ח"ג (עמוד ר"ז).

תרופות אינן מוקצה אפילו אם אין חולה בבית, ומותר לטלטלן אף לאחר גמר השימוש בהן. כיוון ששימושן מצוי, ומצויים בעיר אנשים הזקוקים לתרופות אלו, ולכן מותר לטלטל תרופות הנמצאים גמ"ח תרופות.

ולכן כאשר התרופה צריכה להיות במקום קריר, יש להתיר ולהחזירה לקירור בגמר השימוש. **מקורות:** ראה בספר חוט שני (פמ"ב). ואף תרופות אשר שימושן אינו מצוי, כאשר יש חולה בשעת כניסת השבת בבית הזקוק להשתמש בתרופה זו, אין כאן דין מוקצה.

היה דן כל האדם לכף זכות

להלן סיפור מופלא ביותר, ויש בו כדי ללמדנו עד כמה עלינו לדון כל האדם לכף זכות, ולעיתים ייתכן, כי על אף מראה עיניו יכול להטעותנו ואם נחקור, נדרוש ובבדוק, ייתכן מאוד שנגלה, כי פני הדברים אינם כפי מה שנראה. ומעשה שהיה- כך היה:

בארה"ב ראה אחד מתושביה היהודים את רכבו של קצב העיר חונה מול חנות לממכר בשר טרף. הוא שפשף את עיניו וספקות עלו בלבו: 'האם בטוח זה רכבו של הקצב?'. לפיכך הוא התקרב לאיטו, ואכן ראה הוא את הקצב בכבודו ובעצמו בתוך החנות. הוא הבין מיד, כיצד ייתכן שהקצב מרשה לעצמו להוריד את מחיר הבשר והעוף. **כאן הוא רוכש את הבשר במחיר אפסי, וכך הוא מגדיל לעצמו את הרווחים ומאכיל את כל אנשי העיר בנבלות וטרפות!**

עוד באותו היום פרסם בכל המקומות האפשריים את העוול הנורא. הוא סיפר לכולם, כיצד ראה הוא את הקצב באותו מקום. כתוצאה מכך כמובן הפסיקו כל אנשי העיר לפקוד את חנותו של הקצב וכך נותר הוא ללא פרנסה. לא עבר זמן רב וכל אנשי עירו היו מצביעים עליו וזועקים כלפיו, כיצד העיז להאכילם בנבלות וטרפות. אפילו לבית-הכנסת כבר לא יכול היה ללכת, שכן הדירו אותו המתפללים. **לא חלפו ימים רבים, וכתוצאה מבושה זו לקה הוא בהתקף לב ונפטר לבית-עולמו. בקושי מניין מצומצם ליוו את הנפטר בדרכו האחרונה.**

לימים 'נתקע' רכבו של מיודענו מול אותה חנות לממכר בשר טרף. הלה ללא מחשבה והיסוס נכנס לחנות כדי לבקש טובה מבעל החנות, כדי להתקשר לאחד ממכריו שיבוא לעזור לו עם רכבו. המוכר אִפשר לו להתקשר ולאחר מכן שח לפי תומו, שזהו היהודי השני, שקורה לו כך מול חנותו, **כי הוא נזכר שלפני כמה שנים היה עוד יהודי (אותו קצב), שגם רכבו נתקע כאן וגם הוא ביקש להתקשר (בדיוק אז ראה אותו מיודענו).**

לשמע דברים אלו רעדה אחזה באותו אחד, כי הבין אל נכון מה קרה, ומה נגרם בגללו. למותר לציין, כי באותו רגע הלך ואסף עשרה אנשים והם ניגשו לקברו של הקצב, שם ביקש הוא מחילה. רבו הורה לו, שיפרנס את האלמנה והיתומים, ואולי תהיה לו בזה מחילה חלקית.

הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל" 0504-115673
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 א ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805

מנזרים

לקבלת העלון חנם ב-email
מידי שבוע, שלח את כתובתך אל:
PnineEH@gmail.com

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב
אליהו חיים פנחסו
בטל" 054-7646633

אם ראשונים כמלאכים - הרה"ק יוסף מאיר ויס מספינקא זצ"ל

רבי יוסף מאיר ויס זצ"ל בעל ה"אמרי יוסף" מספינקא- נולד במונקאטש בשנת ה'תקצ"ח (1838). משחר ימיו הצטיין בשכלו החריף ועסק בתורה יחד עם אביו. אבי ומייסד שושלת לבית ספינקא. חברי בית דינו של הרה"ק צבי אלימלך שפירא (בני יששכר). לאחר פטירת

על העובדה, כי הצדיק הושיע רבים מאחינו היהודים, חסידים המקושרים לצדיק מעידים ומספרים מניסיונם האישי. כמה וכמה פעמים אירע שנכרי מסוים גוי פשוט או "פריץ" ממשפחת אצילים התנכל ליהודי שכנו בצורות שונות, מי שניסה לערער את פרנסתו, ומי שניסה להסיג את גבול אדמותיו, או להלשין עליו שקר באוזני השלטונות כדי לסבכו בפלילים. אולם, משבא היהודי לספינקא והגיד צרתו לפניו, בעל פה או בקוויטל (פתק), נכנס רבנו בעובי הקורה ועשה מה שעשה, כדי שהגוי לא יספיק לבצע את זממו. היו מקרים, שתלש מן הקוויטל את שם הגוי וקרעו לגזרים, או שרף את הנייר בשלהבת הנרות, שדלקו על שולחנו בעת שקרא הקוויטל, ואחר כך נודע, שבאותו זמן גבתה מדת הדין את שלה מן הנכרי הרשע, וירווח ליהודי שהיה מופקר לאימוניו, לביזה ולמשיסה.

מעשה שסיפר הגה"ק ר"צ דושינסקי זצ"ל ביהודי מעיר גלאנטא, שרכש דירה מגוי במחיר נמוך, אולם כעבור זמן התחרט המוכר וביקש לבטל את העסקה. אחרת, איים על הקונה, יהגה אותו מן המסילה. הלך האיש וסיפר את הדברים לפני הרב דמתא, הגאון רבי יוסף צבי דושינסקי זצ"ל שיעצו לפנות בעניין זה לעזרתו של ה"אמרי יוסף". קם הלה ונסע לספינקא וסיפר בחרדה, שחיינו אינם בטוחים מפני תיגרת ידו של הגוי הרשע. אמר לו רבנו: "חייך אינם בטוחים? חיינו של הגוי אינם בטוחים!" חזר האיש לביתו, ועוד בהיותו על אם הדרך, הגיעה אליו שמועה, שאותו גוי כבר איננו בחיים.

פעם אחת בא אצלו רב אחד, שהיה נוסע לקבץ מעות, וקיבלו רבנו בסבר פנים יפות וקרבו מאד-מאד יותר מהראוי לו, וסעד עמו את ארוחת הערב בלילה, ובבוקר השכים הרב ההוא להתפלל, וגם רבנו זרז את עצמו והתפלל קודם הזמן הקבוע לו, ואחר התפילה סעד עמו ביחד והשתדל בעדו שיהיה לו ממון, וזאת אף על פי שהיה לו אז שיעור קבוע ללמוד וסעודתו הייתה בכל יום בחצות, מכל מקום ביטל הכל בשביל כבוד הכנסת אורחים. ושאל אחד מהמקורבים: "הלא הרב הזה אינו ראוי אף לחצי הכבוד?" והשיב לו רבנו, שהוא בעצמו היה צריך פעם אחת למעות לצורך מצווה, והיה נוסע לקבץ בעיירות וכפרים, ובא לעיר שהרב ההוא היה דר שם, והלך אל הרב הזה וביקש אותו, שיעשה לו השתדלות, ולא קם ולא זע ולא כיבדו לישיב, ואף טובה לא רצה לעשות לו, ומסתמא היה לו תרעומות עליו, וכיוון שבא הרב אליו היה חושש לנפשו, שמא מחמת התרעומת שבלבו לא יקרבו כראוי ויהיה בזה חשש נקימה ונטירה ח"ו, על כן כיבדו יותר ויותר מן הראוי לו.

יהודי אחד שלא זכה לפרי בטן הגיע אליו בשבוע של פרשת שמות. בקריאת התורה בשבת בבוקר הפתיע הרה"ק ה'אמרי יוסף' ואמר לגבאי להעלות את היהודי לתורה בקריאה הראשונה השייכת לכהן, על אף שהיה ישראל. הרה"ק שהיה הבעל קורא סיים את הקריאה ב'ותחין את הילדים' כשהוא מברך את העולה האורח בברכה זו. לשנה הבאה בפרשת שמות חבק היהודי פרי בטן.

כָּל מֵאן דְּעֵבִיד רַחֲמָנָא - לְטָב עֵבִיד

להלן סיפור מופלא ביותר, שיש בו כדי ללמדנו עד כמה עלינו לדעת שכל מה שעובר על האדם, הוא בהשגחה פרטית ולא תמיד אנחנו רואים את טובותינו בכך ולעיתים בדיעבד אנו מבינים מהי החשיבות של אותו מאורע שעבר עלינו. ומעשה שהיה- כך היה: סיפורנו על נהג מונית המתגורר בבית-שמש שעלה לרכבו אדם רחב-מימדים וביקש להגיע לירושלים. כשהגיעו לקרבת מקום, עצרו בצומת ואז הנוסע שילם את מחיר הנסיעה. מאחר והרמזור היה עדיין אדום, ביקש הלה לרדת. נהג המונית הסכים אולם האיש התקשה בפתיחת הדלת והיציאה ממנו בשל מבנה גופו.

באותו רגע הרמזור התחלף לירוק, ונהגים שנסעו מאחוריו החלו צופרים לו שייסע. הנהג התבונן במראה האחורית והבחין, כי אחד הרכבים הנמצאים מאחוריו הוא משטרת, ולפיכך ביקש מאותו אדם שימתין קמעה, כדי שהוא יעצור לו בתחנה הממוקמת מטרים ספורים מאחורי הצומת, ובכך לא יפריעו למהלך הנסיעה, ובטרם קיבל תשובה כך עשה. התקדם מספר מטרים ועצר לנוסע בתחנה.

הלה יצא לדרכו והרכב המשטרה, שהיה מאחוריו עצר לידו וביקש ממנו לדומם מנוע ולתת לו את רישיון הנהיגה. כאשר שאל מיודענו מדוע, השיב לו השוטר, שהוא עצר בצומת. מיד התפתח ויכוח קולני בינו לבין השוטר. השוטר עצמו, ברגע שרישיון נהג המונית הגיע לידו, החל כותב לו דו"ח משטרה. הלה כעס עד מאוד וטען בכל תוקף, כי לא עצר בצומת. אולם כל זאת לא עזר לו והדו"ח נמסר לידו.

מיודענו לא הצליח להתגבר על מה שארע עמו ול"ע פתח את פיו במלים שאינם במקום. בשמוע השוטר את הדברים, הלה לא שלט ברוחו ול"ע החל להפליא בנהג את מכותיו למשך שניות אחדות. מיודענו החליט לא לוותר לשוטר על מעשהו. וחשב לעצמו: "לא מספיק שהשוטר כתב לי דו"ח, למרות שלא עצרתי בצומת הוא גם הרביץ לי?! היו לא תהיה! אני אלמד את אותו שוטר לקח!".

הוא החליט להגיע לאחד מבתי-החולים הממוקמים באזור וניגש למיון. שם הוא התלונן באוזני האחות, על שקיבל מכות בכל גופו. והוא חש בכאבים בעצמותיו ובטוח הוא, שהשוטר שבר לו את אחת מעצמות גופו. האחות מילאה את הטופס וניגשה לרופא, תוך שהיא מעדכנת אותו בתלונת הנהג.

לאחר מכן, ניגש אליו אחד הרופאים ובדק אותו מכף רגל ועד ראש במשך דקות ארוכות. לאחר מכן הביט בו ואמר: "אדוני, אתה בריא בכל גופך. גם בדיקות הדם שלקחנו הינם תקינות". הנהג החל צועק: "איך זה ייתכן?! חטפתי מכות מדי השוטר, וכל גופי כואב". אולם הרופא השיב לו: "אני מצטער. אני לא רואה שום סימן לכך!". הנהג ביקש מהרופא, שיעשו לו צילום רנטגן, אולם הרופא טען בתוקף שאין צורך בכך וכתב עבורו מכתב שחרור.

כל דמו רתח בקרבו, והוא לא הסכים לוותר לשוטר. לפיכך פנה לאחד המכונים הפרטיים, ושם ביקש שיבצעו לו צילומי רנטגן. "בטוח הוא שבר לי את אחת העצמות! לא ייתכן, שאני סובל כאבים חזקים ללא שום סימן!". לאחר דקות אחדות פנה אליו הרופא מהמכון. הנהג פנה אליו ושאל: "נו, מצאתם משהו?!"- "כן", השיב הרופא.

"ידעתי שתמצאו!", קרא הנהג בהקלה עצומה, "איזו עצם שבורה מצאתם?! מה הנזק שנגרם לי?!" תוך כדי שהוא מדמיינ לעצמו כיצד הוא ניגש למחלקת חקירות שוטרים ושם יציג בפניהם את המסמך המרשיע ובכך ילמד את אותו שוטר לקח לכל החיים. הוא הפליג בדמיונות נוספים, על כך שיפנה לעו"ד כדי לתבוע את המשטרה! ואז הרופא פנה אליו ושאל: "תגיד, אתה חש בכאבים ברגליים?". "כמובן! הרי השוטר הרביץ לי חזק"- "לא. לא מעכשיו. אני מתכוון מלפני העימות בינך לבין השוטר". הנהג חשב קמעא ואמר: "עכשיו שאתה מזכיר זאת, כן. מדי פעם אני מרגיש בכאבים ברגליים".

"דע לך", אמר הרופא בהתרגשות, "נס גלוי קרה לך. המכות שקיבלת, זה הדבר הטוב ביותר שקרה לך!". הנהג הביט בהלם בפני הרופא, והלה המשיך: "דע לך כי גילנו אצלך את המחלה הידועה ברגליים. אולם, למזלך המחלה בתחילתה, ולכן עדיין לא נשלחו גרורות לשאר חלקי הגוף, ולכן ניתן בניתוח פשוט להציל את חיך ברמת סיכונים נמוכה עד מאוד! דע לך, שאם לא היינו מגלים זאת עכשיו, סביר להניח, שתוך חודשים מספר היית חש בכאבים בכל גופך, ולא היה נותן לך זמן רב לחיות!".

מיודענו היה בהלם למשמע דברים אלו ונשלח לניתוח עוד באותו היום. חלפו מספר ימים, והלה השתחרר מביה"ח לאחר שהניתוח עבר בהצלחה, והרופאים בחסדי ה' הצליחו לנקות את רגליו לגמרי מן המחלה. כמובן שהוא עשה סעודת הודיה לבורא עולם וקרא גם לאותו שוטר, שהפליא בו את מכותיו. את הסיפור המרגש, שהתרחש עימו סיפר לקהל הרב, שהגיעו לסעודה. באותו מהלך הוא גם ביקש סליחה מהשוטר על ניבול פיו, והלה ביקש ממנו סליחה על כך שהרביץ לו.

ואז פנה השוטר ואמר: "תראה, אני חייב לומר לך. בחיי קיללו אותי רבים וביזיונות רבים 'חטפתי' מאנשים רבים. אבל מעולם! אני חוזר מעולם לא הרמתי את ידי. אתה הראשון בשלושים השנים, בתקופה זו שבה אני משרת כשוטר, אתה הראשון שעליו הרמתי יד! אני לא יודע מה קרה לי. כיצד ייתכן, שהוצאת אותי משלוותי!".

והנהג השיב לעומתו בהתרגשות מרובה: "הקב"ה רצה להוציאני מאפלה לאורה. להציל את חיי! אני מודה לקב"ה, שכל זה קרה עימדי. אין ספק שבאותו זמן רגשותי התפרצו בקרבי ורק רציתי להתנקם בך. אבל הקב"ה הוכיח לי, שכל זה קרה רק לטובתי ולמעני". מי ייתן ונשכיל להודות לה' על כל מה שקורה עימנו.

<p>הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי צ"ל נאגי' בן עזרא ז"ל גאולה בת טובה ע"ה חנניה ז"ל בן יעקב ויהודית הי"ו הרב ראובן רפאל בן פלורה ז"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל שני בת אסתר ע"ה שמשון כדר ז"ל בן שרה הי"ו כל נשמות עם ישראל</p>	<p>הרב שבתי בן אסתיא אטון צ"ל יעקב בן סלימה ז"ל אביבה בת איירין ע"ה אברהם בן יונה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חנה בת לאה ע"ה שרה בת מלכה ע"ה עודד מנשה ז"ל בן זרבה הי"ו</p>	<p>לע"נ תנצבה</p>	<p>הרב יצחק בן תפאחה כדורי צ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אינס בת מאירה ע"ה נעימה בת גורג'יה ע"ה יפה בת גאולה ע"ה אסתר בת נעמי ע"ה יורם בנימין ז"ל בן חביבה הי"ו</p>	<p>הרב שמואל בן שמחה דרזי צ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו צ"ל עמרם בן חנה ז"ל נעמי בת כתון ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל אודיה ע"ה בת יפה שתח' יונה בן סעדה ז"ל חיה רבקה בת מרים ע"ה</p>
---	--	---	--	--